

EL PARENOSTRE: UNA INTRODUCCIÓ

Parenostre que esteu en el cel, sigui santificat el vostre nom. Vingui a nosaltres el vostre Regne. Facis la vostra voluntat així a la terra, com es fa en el cel. El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui i perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors. No permeteu que nosaltres caiguem en temptació, ans deslliureu-nos de qualsevol mal. Amén.

El Parenostre és la pregària més coneguda del Cristianisme. Des dels temps antics, s'ha considerat que en aquesta oració Jesús hi havia condensat, en forma de pregària, tota la seva experiència personal sobre Déu. Segons els evangelis, quan els deixebles de Jesús li van demanar com havien de pregar, ell els va ensenyar a resar així. Es pot trobar a l'Evangelí de Mateu (Mt 6, 9-13) i, més breu, a l'Evangelí de Lluc (Lc 11, 2-4). Segons un principi metodològic, el text més breu és sempre redactat anteriorment que el més llarg. Lluc compleix aquesta condició i, a més, explica tot el que està en Mateu. Possiblement, Lluc és una versió feta per a grups grecs i Mateu, en canvi, respon a una comunitat jueva d'origen, que ja coneixia el sentit de la pregària.

En dues columnes es poden apreciar millor les diferències:

MATEU	LLUC
Pare nostre que esteu en el cel,	Pare,
sigui santificat el vostre nom.	sigui santificat el vostre nom.
Vingui a nosaltres el vostre Regne,	Vingui el vostre regne
facis la vostra voluntat així en la terra com es fa en el cel	
El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui	Doneu-nos cada dia el pa necessari
i perdoneu les nostres culpes	i perdoneu els nostres pecats
així com nosaltres perdonem	puix també nosaltres perdonem
els nostres deutors	els qui ens han ofès
I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,	I no ens poseu en la temptació
ans deslliureu-nos de qualsevol mal	

El Regne de Déu és el missatge central del Jesús històric; però aquest Regne no vindrà d'una manera automàtica. Cal que els cristians, canviïn de vida i es transformin per tal poder transformar també el món. El Parenostre és l'oració que ens explica com hem d'actuar i quines actituds cal que assumim per tal de col·laborar a l'arribada del Regne. En aquest sentit per al Catecisme (nº 2761): «és realment el resum de tot l'Evangelí».

Hi ha dos centres temàtics en aquesta oració. D'una banda, la primera part és una glorificació de Déu; de l'altra, a la segona part, hi ha una sèrie de peticions que expressen les necessitats més bàsiques de l'home (el 'pa').

Per això mateix és un acte de fe i d'esperança: demanem en confiança al 'Pare' (i significativament no l'anomenem pas 'Senyor'!) allò que per a la vida humana és imprescindible: aliment i perdó amorós.

El Parnostre demana:

- 1.- Que se santifiqui el nom de Déu** – no el nom de cap poderós terrenal!
- 2.- Que vingui a nosaltres el Regne** – no un poder polític, sinó una nova civilització basada en l'amor! Com diu el *Catecisme* (nº 2816): «El Regne de Déu ve del Sant Sopar» i «és justícia, pau i alegria en l'Esperit Sant» (nº 2819).
- 3.- Que es faci la vostra voluntat** – no la nostra, ni la dels qui manen, sinó la de Déu! I sant Pau diu que la voluntat de Déu és: «que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat» (1 Tm, 2,3-4).
- 4.- Que ens arribi el pa de cada dia** – no els restaurants cars, ni els grans banquets dels poderosos, sinó el pa, l'aliment dels pobres i el que es comparteix amb senzillesa!
- 5.- Que ens perdonem mútuament les ofenses (els deutes, les culpes...)** – no repetint el cercle d'odis i venjances pels mals passats, i substituint l'odi per l'amor.
- 6.- Que no caiguem en la temptació** – no deixant-nos seduir pel poder, per la fama, per l'èxit o el diner! El *Catecisme* (nº 2848) explica que això ha de ser una «decisió del cor», perquè ningú pot servir dos senyors i el cristià ha d'optar per la pobresa i pels qui pateixen.

És molt significatiu que en el text de l'oració no s'hi troba cap referència expressa a l'Església (que és l'instrument del Regne, però no el Regne com a tal), ni a la persona de Jesús, (ni a la seva mort i resurrecció), perquè el propi Jesús es considera instrument del Pare. El Pare és 'nostre' perquè no és de cap humà, ni de cap grup social en particular, sinó de tots.